

[Weikop.]

opnå bonus i forhold til køkets størrelse indenfor et år, lægges der også vanskeligheder for derved, at den opnåede bonus, som er en faktisk nedsættelse af prisen, ikke tages i betragtning ved afgiftsberegningen. På samme måde opstår der vanskeligheder for indkøbsforeninger, som man ellers er så glad for, og som netop har til formål at gøre varerne billigere.

Der er opstået mange fortolkningsvanskeligheder, som man kan forstå af de mange cirkulærer. Det kan i visse tilfælde betale sig at købe en todelt beklædningsgenstand i to omgange, idet afgiften er 10 pct. for hver beklædningsdel for sig, medens den er 15 pct. for den samlede beklædningsgenstand. Hvis en forbruger køber et eller andet stof i metermål, er det afgiftsfrit, men købes det f. eks. opsyet til bestemte formål, kan afgiften blive 15 pct. Nu er det jo lige op mod jul. Julenisser koster også 15 pct. i afgift, men er det en julenisse af uldgarn, er den gratis i afgift. Sådan er der mange eksempler, man kan fremdrage.

Ved lovens administration kan der opstå en ganske urimelig forskelsbehandling. Må jeg nævne et eksempel. To virksomheder fremstiller et bindegarn. Den ene fremstiller det af hør, den anden af bomuld. Den virksomhed, der fremstiller det af hør, opnår fritagelse for afgift ved dispensation, medens den virksomhed, der fremstiller det af bomuld til selvsamme brug, nægtes dispensation. Enhver kan se, at virkningen heraf må blive, at den virksomhed, der ikke får dispensation, ikke har nogen større mulighed for afsætning.

Jeg er iøvrigt af den opfattelse, at det er i strid med lovens hensigt at hindre een virksomheds normale afsætning til fordel for en anden, og jeg mener afgjort, at ministeriet ikke har beføjelse til at give så ensidige dispensationer; jeg håber, at den højtærede finansminister snarest vil undersøge dette forhold og rette på det.

Alt det, jeg her har nævnt, er kun en lillebitte buket af de urimeligheder, loven medfører, og jeg vil gentage, at det er urimeligt, at en lov om omsætningsafgifter griber ind i sædvanlige handelsformer, og det kan heller ikke være rimeligt, at erhvervene skal bruge 38 cirkulærer for at hitte ud af bestemmelserne.

Jeg har her peget på den erhvervsmæssige side, men når alt kommer til alt, er det forbrugerne, loven går ud over, og jeg begriber ikke, at Forbrugerrådet og husmoderforeningerne ikke har protesteret imod den.

Det er på tide, at der sker en ændring i loven, og da afgifterne nu er der, er det muligt at udarbejde en lov, der ikke behøver at blive et hastværksarbejde og få hastværksarbejdets skavanker. Derfor er det — det vil jeg gentage — at vi har fremsat vort forslag om, at omsætningsafgiften skal svares i detailledet, således som vi havde det i 1940—45. Princippet, en ensartet omsætningsafgift og erlægelse af afgiften, når varen endeligt er solgt, må være det rigtige. Jeg betragter det som noget af en hensynsløshed uden videre at forlange, at en branche skal investere afgifter i varer, som der ikke er nogen sikkerhed for bliver solgt til den pris, afgiften er beregnet af. Der kan selvfølgelig siges det samme om spiritus, tobak og cigaretter, men der er den meget væsentlige forskel, at tekstilvarer er underkastet modens og forbrugernes luner. Manufakturvarer falder i værdi, hvis de gemmes, medens man måske kan sige, at vinens værdi stiger, hvis man gennem den. Alene alle de varer, der bruges til dekoration, og det er mange, forringes i den grad, at det er åbenbart urimeligt, at afgiften skal beregnes som af en fejlfri vare.

Ved at lægge afgiften i detailledet kommer forbrugerne kun til at betale afgift af den pris, hvortil varen købes. Hvis forbrugerne vidste, at de i givet fald nu kan komme til at betale 30 pct. i afgift af en vare, der sælges til nedsat pris, så tror jeg egentlig, de ville reagere. Forbrugerne vil have en fordel af en omlægning; handel og industri vil slippe for meget uproduktivt arbejde, og statskassen vil ikke gå glip af noget, og dermed vil, som jeg var inde på i går, avancebestemmelserne også være fuldstændig overflødige. Endelig vil fabrikanter og grossister få en chance for at sælge lige indtil lovens udløb, fordi varerne købes ubeskattede og varekøbene derfor ikke vil indebære risiko for tab. At det så også vil betyde en væsentlig mindre arbejdsløshed, må jeg sige for fuldstændighedens skyld.

Forbrugerne vil dagen efter afgiftens ophævelse, hvis vort forslag gennemføres, få